

ת"פ 22760/05/14 - מדינת ישראל נגד אחמד שורבאג'י

בית משפט השלום בחיפה

03 נובמבר 2014

ת"פ 22760-05-14 מדינת ישראל נ'
שורבאג'י(עציר)

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
המאשימה
נגד
הנאשם
אחמד שורבאג'י (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גרשון

הנאשם - הובא ע"י הליווי

הסניגור - עו"ד אבו חוסיין

גזר דין

האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של יציאה שלא כדין - בניגוד לסעיף 5 ביחד עם סעיף 18 לתקנות שעת חרום (יציאה לחוץ לארץ) תש"ח-1948, ביחד עם סעיף 2א' לחוק מניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תשי"ד-1954 ועבירה של אימונים צבאים אסורים - בניגוד לסעיף 143(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. על פי כתב האישום המתוקן בעובדותיו הודה הנאשם, עובר ליום 16/1/14 החליטו הנאשם ואחרים לצאת את ישראל לסוריה דרך הסתננות מטורקיה כדי לחבור לכוחות המורדים בסוריה ולסייע להם בלחימתם את מול הממסד הסורי.

הנאשם והאחרים הסתננו לסוריה באופן בלתי חוקי בסיוע מבריהים לאחר ששהו מספר ימים בטורקיה, ובסמוך לאחר כניסתם חברו ליחידת מורדים חמושים המכנה עצמה "ג'יש מוחמד" כשבמסגרת יחידה זו שהה הנאשם בבסיסה מזה כשבוע והתאמן אימוני כושר גופניים.

עמוד 1

3. כשבוע לאחר מכן גוייסו הנאשם ואחרים לארגון "מדינת האיסלם לעירק ולסוריה" המכונה "דאע"ש".

הנאשם שהה במסגרת יחידה זו עד מועד חזרתו ארצה ביום 20/4/14 ובמהלך תקופת שהייתו זו השתתף במחנה אימונים צבאי שנמשך כשבוע, השתתף בשיעורי דת, למד עיונית אודות נתונים מאפיינים ואופן השימוש במגוון כלי נשק בכללם קלצ'ניקוב, מטול אר.פי.ג'י, מקלע כבד ורימונים, ואף התאמן מעשית בירי ברובה במקלע כבד ובזריקת רימון, הנאשם הודרך והתאמן באחיזת רובה, פירוק, הרכבה וניקוי נשק מסוג קלצ'ניקוב, נשא נשק אישי מסוג קלצ'ניקוב, מסר את דרכו והדרכון לא הושב לו, הודרך והתאמן בזחילה, קפיצה במהלך לחימה, תפיסת מחסה בעת לחימה, ביצוע ירי, כיבוש, אימון גופני של כושר ריצה, זחילה וקפיצה, נע בתחומי סוריה כשהוא לבוש מדים וחמוש ברובה מסוג קלצ'ניקוב, ביצע שמירות כשהוא חמוש בנשק, נטל חלק בשני קרבות תוך ביצוע ירי מנשקו והוצב במחסומים תוך ביצוע סיורים צבאיים שנועדו לבלום התקדמות אפשרות של כוחות הממסד.

4. בתאריך 16/4/14 במהלך שירותו בסוריה, יצר הנאשם קשר עם גורם ביטחון ישראלי, אמר לו שביצע טעות וביקש לחזור לישראל.

בתאריך 20/4/14 שב הנאשם ארצה, נחת בשדה התעופה בן גוריון, שם נעצר ע"י הרשויות.

הנאשם התנהל כמתואר לעיל על אף שהוזהר מבעוד מועד ע"י כוחות הביטחון בעניין זה.

5. במעשיו המתוארים לעיל, יצא הנאשם ביודעין שלא כדן וללא היתר מישראל לסוריה, התאמן, ותרגל שימוש בנשק, או ביצוע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, בתוך אסיפה או התקהלות שנתכנסה ללא רשות הממשלה או שהוא נוכח בהם כדי להתאמן או להתרגל.

6. במבוא לכתב האישום מציינת המאשימה כי תופעה של יציאת אזרחים או תושבים מישראל לזירת הג'יהאד בסוריה, להשתתף בלחימת המורדים נגד הממסד הסורי, טומנת בחובה סיכון ממשי כי אותה הכשרה אידיאולוגית וצבאית שיעברו שם, תנוצל על ידם לצורך פעילות חבלנית עויינת נגד הממסד הישראלי או הפצת משנה אידיאולוגית הדוגלת בפעילות סלפית קיצונית זו בישראל, טומנת בחובה סיכון ממשי כי גורמי הג'יהאד ילקטו מהישראלים המגיעים אליהם מידע אסטרטגי וטקטי בנושאים שונים אודות ישראל והזירה הישראלית וטומנת בחובה סיכון ממשי כי מגעם של הישראלים עם אותם גורמי ג'יהאד תוביל ליצירת תקשורת שתנוצל לפעילות חבלנית עויינת משותפת נגד ישראל, ובכל אלה - יש כדי לסכן באורח ממשי את ביטחונה של מדינת ישראל.

7. הנאשם טען תחילה מספר טענות מקדמיות אשר נדחו ע"י בית המשפט ובתאריך 17/9/14 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן המפורט לעיל, והורשע בגין העבירות שיוחסו לו.

בית המשפט דחה את בקשת הסניגור כי יוכן תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם והטיעונים לעונש נקבעו ליום 30/9/14, לאחר מכן נדחו ליום 1/10/14.

8. הצדדים הגישו טיעוניהם בכתב והוסיפו כהנה וכהנה בעל פה תוך הפניה לפסיקה רלוונטית ולחומר נוסף. כן הפנו הצדדים את בית המשפט לראיות מתיק החקירה עליהן ביקשו להסתמך כל צד בעניינו.

עמדת המאשימה:

9. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שבין 3 ל-4 שנות מאסר בפועל ובמסגרתו ביקשה להטיל על הנאשם את העונש המירבי המצוי ברף העליון של המתחם.

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות המחמירות, לטעמה היחודיות לנאשם זה:

העדר מורא הדין וביצוע העבירות חרף אזהרה ספציפית.

השארת הדרכון בסוריה.

טיב האימונים שביצע הנאשם שהינם חסרי תקדים ומצוי ברף העליון של עבירת האימונים.

נשיאת נשק מסוג קלצ'ניקוב לאורך תקופת השהיה.

משך האימונים.

השתתפות בלחימה של ממש.

מטרת היציאה - להשתתף בלחימה.

התכנון שקדם לביצוע העבירה.

ביצוע עבירות ביחד עם אחרים.

הישארות השותפים בסוריה.

הנסיון להתל ברשויות.

מעבר בין ארגונים.

הצטרפות לארגון דאע"ש, אימונים ולחימה בשורותיו.

הסיכון הממשי הנשקף לביטחון מדינת ישראל ותושביה.

הסיכון לפגיעה ביחסי החוץ של המדינה.

נחישותו של הנאשם לבצע את העבירות.

כל אלה מצדיקים לטעמה של המאשימה להטיל על הנאשם את הענישה המירבית.

10. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בעבירות ביטחון הטומנות סכנה לביטחון מדינת ישראל, כאשר שיקולי ביטחון המדינה, הגנת הציבור, הרתעת הרבים והרתעת היחיד גוברים על שיקולים הלוקחים בחשבון את מצבו ונסיבותיו של הנאשם.

ב"כ המאשימה ביקשה לאבחן את המקרה הנוכחי מהפסיקה אליה הפנתה וציינה כי המקרה הנדון חמור בנסיבותיו ומצדיק התייחסות עונשית שונה.

ב"כ המאשימה ציינה כי בית המשפט רשאי וצריך להעלות את רף הענישה נוכח המציאות המשתנה המחייבת מענה עונשי הולם.

טיעוני ההגנה:

11. ב"כ הנאשם הפנה למתחם הענישה שנקבע בפסיקה ובמיוחד לע.פ. 2058/14 (פלוני נ' מדינת ישראל) שם אישר בית המשפט העליון עונש מאסר של 15 חודשים לגבי נאשם שהורשע בעבירות דומות.

הנאשם יליד 1991, כבן 23 שנה, לקח אחריות, חזר לארץ מרצון, והודיע אף לחוקר שב"כ כי הוא רוצה לחזור, תוך שהוא מסכן את חייו כשהוא בורח מסוריה באמצעות מבריחים ללא דרכון.

בכך מעיד הנאשם על עצמו כי הוא מכה על חטא, מודה על הטעות שעשה, ואין סיכוי שיחזור על מעשיו.

הנאשם חשב שהוא נוסע לעזור לפצועים אך כשהבין שהדבר אינו כך, ביקש לחזור לארץ.

12. עקרון העל הקיים בדיני עונשין הוא שאין עונשין אלא אם כן מזהירים. המדינה ידעה על כוונותיו של הנאשם, הוא אף תוחקר בנדון בחקירת שב"כ, והמדינה יכולה להוציא צו איסור יציאה מהארץ מכח סמכותה על פי תקנות ההגנה אך לא עשתה כן.

13. ב"כ הנאשם חזר והפנה לטענת ההגנה מן הצדק כטענה שראוי להתחשב בה בעת גזירת הדין, בין היתר לאור טענותיו בטענות המקדמיות לפיהן במקרים דומים לא הועמדו האחרים לדין.

14. ב"כ הנאשם טען כי רק בקיץ האחרון גילו אזרחי העולם המתורבת כי ארגון דאע"ש מהווה תופעה מסוכנת העושה שימוש באלימות קשה ובלתי נתפסת. ארגון זה לא הוכר כארגון טרוריסטי אלא ביום 3/9/14 עת הוצא מחוץ לחוק והוכרז ע"י שר הבטחון כהתאחדות בלתי מותרת בלבד.

15. המאשימה בסיכומיה לא התייחסה לארגון הנ"ל, לא טענה כנגד חוקיותו, לא האשימה את הנאשם בחברות בארגון זה.

16. אשר לנסיבות שפירטה המאשימה כנסיבות לחומרה, ציין הסניגור כי כאמור ניתן היה למנוע את יציאת הנאשם לסוריה באמצעות צו, גרסת הנאשם כי דרכו נשרף לא נסתרה, מדובר בלימודים עיוניים בלבד, מירב הזמן בו שהה הנאשם בסוריה הוא השתתף בפעילות שאינה לוחמתית, אין סיכון ממשי לביטחון מדינת ישראל באשר הנאשם חזר לישראל מרצונו החופשי.

17. ב"כ הנאשם הפנה לפסק הדין בעניין חיכמת מסארווה שם הורשע הנאשם בין היתר במגע עם סוכן חוץ, עבירה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 15 שנות מאסר, אך נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל.

18. ב"כ הנאשם ציין כי לא קיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מרמת הענישה שנקבעה בפסיקה.

19. הסניגור שוב חזר והפנה שבמקרים דומים כלל לא הוגשו כתבי אישום.

20. הסניגור חזר והפנה לחרטתו הכנה והמלאה של הנאשם, את שיתוף הפעולה המלא שלו עם רשויות

החקירה עוד בטרם חזרתו לארץ, בפני בני משפחתו ובפני בית המשפט והפנה עוד למשקל המכריע שניתן בתיקון 39 לחוק העונשין, ליסוד החרטה.

21. הגם שלא הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן, מדובר במשפחה נורמטיבית, מעידת הנאשם הינה בגדר מעידה חד פעמית והנאשם עצמו הביע נכונות להשתקם ולחזור לדרך המוטב.

שיקולי בית המשפט:

22. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

23. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הם הסיכון הממשי הנשקף לביטחון מדינת ישראל ותושביה כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

בצדק מציינת המאשימה בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, כי תופעה זו של יציאת אזרחים או תושבים מישראל ללחימה בסוריה בצד כוחות המורדים תחת חסות ארגונים ג'יהאדים שונים, טומנת בחובה סיכונים ממשיים שאותן הכשרות תנוצלנה ע"י האזרחים לצורך פעילות חבלנית עויינת נגד הממסד הישראלי ונגד תושבי מדינת ישראל באופן שיש בו לסכן באורח ממשי את ביטחון המדינה.

24. אשר למידת הפגיעה - לכאורה מדובר בסיכון פוטנציאלי, עתידי אך ניתן להעריך את עוצמת הסיכון בפעילות בה נטל הנאשם חלק כמפורט הן בעובדות כתב האישום המתוקן והן בטיעוני ב"כ המאשימה.

הנאשם שהה בסוריה בין מועד סמוך ל-16/1/14 עד ל-20/4/14, כשרוב הזמן היה מגויס לשורות ארגון דאע"ש, שם נטל חלק הן במחנות אימונים, והן בהשתתפות בשיעורים עיוניים, אך גם נטל חלק בשני קרבות, ביצע סיורים, הוצב במחסומים ונשא נשק אישי מסוג קלצ'ניקוב לאורך כל תקופת השהיה.

טיב האימונים בהם נטל הנאשם חלק, אף הוא יש בו כדי להמחיש את הסיכון האמור.

25. ב"כ הצדדים הפנו את בית המשפט למדיניות הענישה הנוהגת.

בע.פ. 2058/14 פלוני נ' מדינת ישראל (שצוטט לעיל) - הושת על נאשם אחר עונש של 15 חודשי מאסר בפועל וערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

הנאשם הורשע בעבירות דומות, אך בפועל שהה עם ארגוני המורדים 3 ימים במהלכם אחז בנשק וערך סיור.

בית המשפט העליון - כב' השופטת א. חיות קבעה כי: "המערער הורשע בעבירה של אימונים צבאים אסורים שהעונש המקסימלי בצידה הוא 3 שנות מאסר, ובעבירה של יציאה שלא כדין שהעונש המקסימלי בצידה הוא שנת מאסר. מתחם הענישה הראוי בעבירת אימונים צבאים אסורים, טרם פותח בפסיקתו של בית משפט זה, אך נראה כי אם מביאים בחשבון את שתי העבירות שבהם הורשע, אין מדובר בעונש שהוא כה מופלג בחומרתו עד כי מן הראוי להתערב בו ולהפחיתו. אכן הפעילות האסורה המיוחסת למערער מצויה בשולי העבירה של אימונים צבאיים אסורים, אך בצדק ציין בית המשפט המחוזי כי בגזירת העונש יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הסכנה הטמון בעבירות מסוג זה לביטחון מדינת ישראל, המבוצעות על רקע אידיאולוגיה איסלאמית קיצונית וכן יש ליתן את הדעת לכך שבניגוד לטענת המערער האימרה "אוייבו של אויבך הוא חברך" אינה מתאימה כלל וכלל לארגון האיסלאמי הקיצוני אליו חבר המערער, הגם שארגון זה נלחם עתה בצבא הסורי. זאת משום שהאידיאולוגיה של אותו הארגון והמטרות המנחות אותו, כמפורט בכתב האישום, הן אנטי ישראליות במובהק. עבירות ביטחוניות מסוג זה שעבר המערער טומנות בחובן, על כן, סכנה ברורה לביטחון תושבי ישראל ומצדיקות ענישה ממשית. מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמה משקף את שיקולי הענישה הללו ואינו סוטה מן המוסכם בין הצדדים".

26. באותה פרשה קבע בית המשפט המחוזי בת.פ. 15279-08-13 - **מדינת ישראל נ' אלתלה**, מתחם ענישה שבין 12 ל-24 חודשי מאסר וקבע כי במקרה של שהיה בת 3 ימים בלבד העונש הראוי הינו 15 חודשי מאסר בפועל.

27. במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות של ממש.

במסגרת ת.פ. 33516-11-13 **מדינת ישראל נ' חגלה** - סקר כב' השופט ד"ר עמי קובו את הפסיקה במקרים דומים וקבע כי בעניינו של הנאשם שבפניו, מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

כב' השופט קובו ציין בעניינו של הנאשם בפניו כי לעבירות קדם תכנון, הנזק שהיה צפוי להגרם הוא הסיכון הממשי שההכשרה תנוצל לצורך פעילות חבלנית עויינת למדינת ישראל, אך הסיכון לא התממש, הסיבות שהניעו את הנאשם לביצוע העבירות הם ההזדהות עם אזרחי סוריה והנאשם שהה תקופה של 3 חודשים בסוריה, כך שנסיבותיו חמורות מנסיבות עניין אלתלה.

28. בסופו של יום גזר כב' השופט קובו לנאשם שבפניו עונש מאסר של 19 חודשי מאסר בפועל תוך שלקח גם בחשבון הן את הנסיבות האישיות - העדר עבר פלילי, הודיה בהזדמנות הראשונה, והפגיעה בנאשם, אך לחומרא שקל את שיקול הרתעת הרבים לאור הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להגרם ממעשיו.

29. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

לעבירות קדם תכנון כפי שטענה בצדק ב"כ המאשימה בסיכומיה.

הנאשם אמנם יצא עם אחרים אך כל אחד מהם עבר לכאורה את העבירה באופן נפרד וללא תלות זה בזה.

הנזק שהיה צפוי להגרם מביצוע העבירות הוא כאמור הסיכון הממשי לביטחון מדינת ישראל ותושביה כמפורט בהרחבה לעיל.

כתב האישום אינו מפרט מהן הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות למעט הרצון לסייע לכוחות המורדים להלחם בלחימתם אל מול הממסד הסורי (עובדה 1.2).

הנסיבות הנוספות הן אלה המפורטות בהרחבה בטיעוניה של ב"כ המאשימה אליהן התייחסתי לעיל כאשר מדובר בנסיבות מחמירות הן לעניין משך השהות - למעלה מ-3 חודשים, הן לעניין טיב האימונים והן לעניין העובדה כי הנאשם השתתף באופן פעיל בשני קרבות תוך ביצוע ירי מנשקו.

30. בהתחשב איפוא בעקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה באותם ערכים, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע **בין מאסר לתקופה של 12 חודשי מאסר לבין מאסר של 30 חודשי מאסר**.

31. בהתאם לעקרון החוקיות אני סבורה כי הגם שנחשפנו למהותו של ארגון דאע"ש בקיץ האחרון, למעשיו האכזריים, לקיצוניותו ולסיכון הטמון בו לא רק כלפי מדינת ישראל אלא כלפי העולם כולו, יש להטיל על הנאשם את הענישה שהיתה נהוגה כאשר ביצע את העבירות, קרי בין החודשים ינואר עד אפריל 2014 בטרם נחשף העולם למעללי אותו ארגון, שכן כאשר ביצע הנאשם את העבירות הוא למעשה לקח סיכון מחושב כי זה העונש לו יהיה צפוי וכי זו מדיניות הענישה הנהוגת.

גם אם קיים אינטרס עליון להלחם בתופעה של הצטרפות אזרחים או תושבים מישראל לזירת הג'יהאד בסוריה בכלל ולהצטרפות לארגון דאע"ש בפרט, אני סבורה כי שינוי המדיניות אמור להעשות בהדרגה ולא מצאתי כי בעניינו של נאשם זה מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את שינוי המדיניות על דרך של הטלת העונש המקסימלי של 4 שנות מאסר (3 שנים בגין עבירה של אימונים צבאים אסורים ושנה בגין

עבירה של יציאה שלא כדין), לו עותרת המאשימה.

32. חיזוק לעמדתי זו אני מוצאת גם בעובדה שרק לאחרונה - בחודש ספטמבר 2014 - הוכרז ארגון זה כארגון טרור וכי רק בימים האחרונים החליטה הממשלה, כך על פי הפרסומים, להעלות את רף הענישה ולהעמידו על 5 שנות מאסר ביחס למי שמצטרף לארגון זה.

33. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

אין ספק כי הטלת עונש מאסר ממושך, מאחורי סורג ובריאח תפגע הן בנאשם והן בבני משפחתו.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הביע צער וחרטה ונטל אחריות על מעשיו.

סביר להניח כי שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות הביטחון עשוי לסייע למדינת ישראל להתגונן מפני ארגון זה בדרכים כאלה ואחרות.

הנאשם שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק בדיעבד, אך למרבה הצער לא השכיל לעשות כן בטרם יצא את הארץ על אף שהזהר מבעוד מועד, ועליו להלין על עצמו בלבד.

ניתן לראות ברצונו העז של הנאשם לחזור לארץ תוך סיכון אפשרי לביטחונו, הבעת חרטה אשר אינה פוטרת אותו אמנם מאחריות פלילית, אך ראויה להתחשבות.

הנאשם צעיר, יליד 1991, אשר היה כבן 23 שנים במועד ביצוע העבירות. מדובר במי שהוא בגיר-צעיר. בית המשפט דחה אמנם את בקשת הסניגור להפנות את הנאשם לתסקיר שירות המבחן, בעיקר לאור הרקע האידיאולוגי לביצוע העבירות, אך עדיין בהתאם לפסיקה, יש להתחשב בשיקולי השיקום במיוחד כאשר מדובר בבגיר-צעיר כאמור.

אין לנאשם עבר פלילי מכל סוג שהוא.

34. בהתאם להוראות סעיפים 40' + 40' לחוק העונשין, גם אם מוצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע העבירות מסוג העבירה שביצע הנאשם וגם אם מוצא כי יש צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת, רשאי הוא להתחשב בשיקולים אלה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

מאחר ואני סבורה כי יש צורך בהרתעה הן של הרבים והן של היחיד מפני ביצוע עבירות מסוג זה וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תשיג מטרות אלה, בכוונתי להטיל עונש שלא ימצא ברף התחתון של המתחם על אף הנסיבות אליהן הפנה אותי הסניגור בטיעוניו.

35. אני לוקחת בחשבון בעת גזירת העונש, כי מקרה זה בו עסקינן מצוי ברמת חומרה גבוהה יותר מהמקרים אליהם התייחסה הפסיקה דלעיל -

להבדיל מעניינו של **אלתלה** שהתאמן רק 3 ימים, התאמן הנאשם תקופה בת 3 חודשים אימונים צבאיים אסורים בתחומי יחידות המורדים אליהן חבר.

להבדיל מעניינו של **חגלה** - האימונים בהם השתתף הנאשם כללו החזקת נשק, ביצוע פעילות אקטיביות כשמירה וסוירים ובמיוחד השתתפות בשני קרבות.

נסיבות אלה מביאות אותי למסקנה כי יש להטיל על הנאשם בפני עונש חמור מזה שהוטל על הנאשמים הנ"ל שקדמו לו.

36. אשר על כן הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם למאסר בן 22 חודשים שיחושבו מיום מעצרו 20/4/14.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור אחת העבירות בגינה הורשע.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ה, 03/11/2014 במעמד הנוכחים.